

Melencolia

Lebeda Dániel

Magyar Képzőművészeti Egyetem
Képgrafika szakirány, 4. évfolyam

Dobó Bianka, egyetemi adjunktus
Szurcsik József, DLA, egyetemi docens

A tér vizsgálata a mai napig vitatott téma és az ehhez kapcsolódó tudományos és filozófiai elméletek tárháza folyamatos tágulást mutat. A művészet és a tudomány kapcsolatában vizsgálva, a tér megértése és annak vizuális reprezentációja hasznos lehet újabb személyes perspektívák felfedezésében. Mostani grafikai sorozatban a tér egy olyan aspektusával kezdtem el foglalkozni, amely főként az mű készítésének kontextusában értelmeződik.

Ennek a folyamatnak a melankóliája került középpontba. Egyik fő inspirációm Baranyay András művészete volt és az azt átjáró Kierkegaard-i filozófia. Az alkotási folyamat nem egy koncentrált időben van, hanem az alkotási folyamat, az maga az élet folyamata. Kiindulópontom az „én” rögzítésének próbálkozásából eredt és végül annak rögzíthetetlenségéből fakadó melankóliával végződött. Az Én, mint szubjektum minden ábrázolási kísérlete kudarccal jár, hiszen csak egyetlen, pillanatnyi arcot, állapotot tud rögzíteni, egy maszkot, amilyennek épp akkor látom vagy láttatni szeretném magam, hiszen tudatában vagyok annak, hogy látom magam, és ez máris megzavar, szétrombolja önmagam tárgyként való szemlélésének, leírhatóságának illúzióját. Az Én az mindig több, többféle lehetőség összege. Művemben komplex, megismerhetetlen motívumokat kötök össze az emberi testtel, például csillagászati fenoménokat. Ahogyan saját életünk során magunk megismerhetősége szinte lehetetlen úgy világunk leírása is. Számokká és mértékegységek alakítása is csak látszólagos megoldásként szolgál. A fal grafikáimba elválasztó, háttér szerepként van jelen. Magába záró elemként, a létezést összekötő, elválaszthatatlan melankóliájaként értelmeződik.